

en mærkbar Side stærkt at ville hævde den nye § 7, som blev indsat i det andet Thing, og som er rent ud en Bevilling paa en Million Kr. Jeg ser i Virkeligheden ikke, hvorledes man vil kunne hævde, at man i Kraft af en Doktrinarisme ikke skal kunne bevilge en eneste Ore paa Arbejdsparagrafen, det oprindelige Lovforslags § 7, medens man derimod glat nok kan bevilge en rund Million til Udbetaling som Gave til alle Landets Kommuner. Den Paastand, som blev gjort fra samme ærede Medlems Side, at det dog kun nyttede lidt at vedtage Udførelsen af Arbejder, da de dog ikke kunde sættes i Værk før efter længere Tids Forløb, idet der skulde foreligge Tegninger, Overslag osv., er allerede bleven modtaget af et Par af de her til Stede værende Ministre, saa at det er næsten overflødig, at jeg føjer til, at det ganske særlig har været Hensynet til, hvad der virkelig kunde sættes i Værk, som har været bestemmende for Regjeringen med Hensyn til Udførelsen af den § 7, der fandtes i Regjeringens Forslag. Derjom vi ikke havde taget det Hensyn, og derjom vi i Stedet derfor havde taget det Hensyn, som man vil tillægge os, at vi under Navn af en Arbejdsløshedslov vilde smugle Bevillinger igjennem til Foretagender, vi ellers ikke havde Udsigt til at faae vedtagne, da kan det ærede Medlem være forvisset om, at Regjeringsforslagets § 7 havde faaet et ganske andet Udseende end det, den har nu. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne her (Schlegel) knyttede et Par Bemærkninger for sit eget Vedkommende til sine Udtalelser om selve Endringsforslagene, og skjøndt ganske vist det Gjemme, han berørte, ikke kan siges at staa i nogen direkte Forbindelse med det her foreliggende, tror jeg dog, det kan være mig tilladt at udtale, at jeg i Meget slutter mig til det ærede Medlems Betragtninger, og at jeg navnlig slutter mig dertil paa det Punkt, at man baade af Hensyn til selve Produktionsvirksomheden, som den er i vort Landbrug, og af Hensyn til den Stilling, som vore Naboer indtage, ikke vedblivende kan her i Landet blive staaende saaledes, som vi hidtil have staaet, ladende Landbruget fuldstændig ubeskyttet — for at jeg ikke skal blive attraperet af Nogen, vil jeg føje til: med Undtagelse af Beskyttelsen for Sukker, for at være ganske

korrekt — altsaa ladende Landbruget i alt væsentligt ubeskyttet, medens man lader Landbrugerne bære en meget væsentlig Del af den Byrde, som Beskyttelsen for andre Virksomheder medfører; den Stilling kan Staten ikke fastholde, deri er jeg fuldstændig enig med den ærede Landsdagsmand. At gaa nærmere ind herpaa i dette Dialekt vilde Formanden vist ikke tillade.

Manden: Det var kun et Par Bemærkninger, jeg vilde knytte til, hvad det ærede Medlem for 7de Kredts (Hauerslev) udtalte. Det viste sig ogsaa i hans Udtalelser, at det ikke er Realitetsgrunde, der tale imod de her foreslaaede Arbejder. Det er rent formelle doktrinaire Betragtninger. Disse Arbejder skulle efter det ærede Medlems Mening være Gjenstand for Vedtagelse paa Finantsloven, og de kunne ikke vedtages her. Hvad er da Forskjellen mellem Finantsloven og andre Love? Den, at Finantsloven først skal behandles i Folkethinget. Det er ogsaa sket i Henseende til denne Lov, og jeg kan derfor ikke indse, hvem der skulde have Noget som helst at protestere imod, at disse Bevillinger vedtages her. Folkethingets Ret er fuldstændig varetaget derved, at Lovforslaget først er forelagt der, og det viser sig ogsaa, at Folkethinget kan vedtage baade den ene og den anden Million, og desuagtet finder det afgjørende Indvendinger imod § 7. Men, siger det ærede Medlem, Lovforslaget skal være Gjenstand for indgaaende Drøftelse, og der er de Foranstaltninger, om hvilke det er tvivlsomt, om de skulle fremmes. Men det er den Drøftelse, som skulde have fundet Sted tidligere. Er Tiden kort, have de Herrer den Opgave, af Hensyn til de store Interesser for Smaafolk, at arbejde hurtigere end ellers, lægge Hoveberne i Blød, afgjøre disse Spørgsmaal og ikke indskrænke sig til at sige, at de trænge til indgaaende Drøftelse og ere tvivlsomme. Nei, saa viser dette, at man ikke gider gjøre sig den Uleilighed at afgjøre disse Spørgsmaal med den Fart, som Situationen kræver for Arbejdernes Skyld, og jeg siger, at det er Handlingerne, det kommer an paa, det er dem, der skulle vise, at man virkelig vil arbejde paa Formaalet, og det er det, jeg samer, naar man hele Tiden bortviser de Undersøgelser, der er Tale om. Saa var der det Tredie